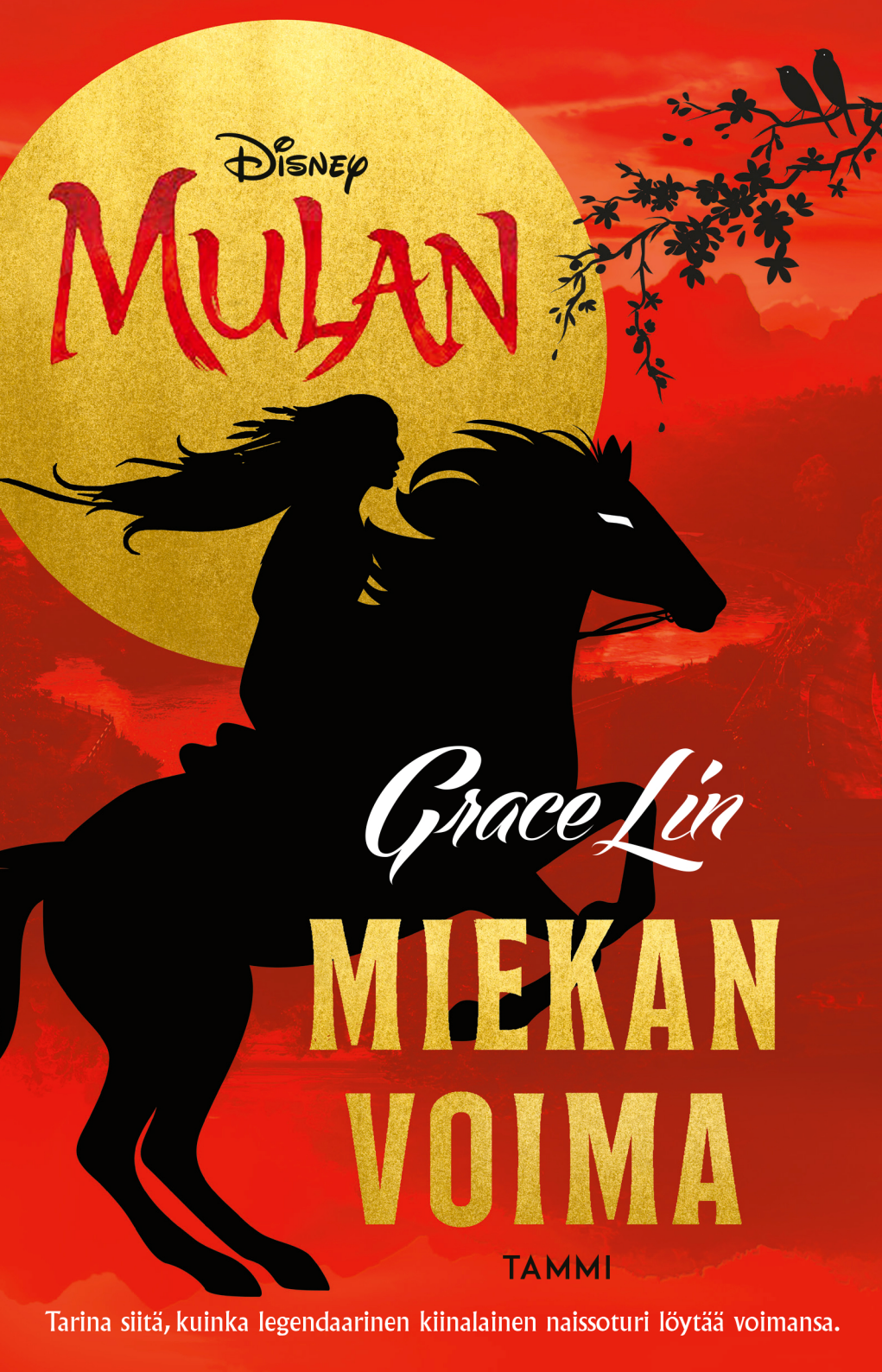


The book cover features a vibrant red background with a large, textured golden-yellow circle in the upper left, resembling a full moon. A black silhouette of a woman with long, flowing hair riding a horse is positioned in the center, facing right. In the upper right corner, there is a black silhouette of a flowering branch with two small birds perched on it. The text 'Disney' is in its classic script font, and 'MULAN' is in large, bold, red, brush-stroke style letters. Below the silhouette, the author's name 'Grace Lin' is written in a white, elegant script. The title 'MIEKAN VOIMA' is in large, bold, golden-yellow block letters. At the bottom, the publisher's name 'TAMMI' is in a smaller, white, sans-serif font. A short Finnish blurb is at the very bottom.

Disney

MULAN

Grace Lin

MIEKAN VOIMA

TAMMI

Tarina siitä, kuinka legendaarinen kiinalainen naissoturi löytää voimansa.

Disney
MULAN

MIEKAN VOIMA

Disney
MULAN

MIEKAN VOIMA

Grace Lin

SUOMENTANUT
Karoliina Timonen



TAMMI

HELSINKI

Alkuteos Mulan, Before the Sword

Copyright © 2019 Disney Enterprises, Inc. All rights reserved.

Suomenkielinen laitos © Karoliina Timonen ja Tammi 2020

Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä.

Painettu EU:ssa

ISBN 978-952-04-1560-0

*Puolisolleni Alexille, joka pitää oikean
elämämme hyppysissään sillä välin kun minä
uppoudun kuvitteellisiin maailmoihin.*

- G. L.

Prologi

Hän ei pitänyt siitä, kun he muuttuivat hämähäkeiksi. Hämähäkinä hänen näkökenttensä hämärtyi ja kaikki hahmot ja esineet ympärillä muuttuivat kuin savuhattaroiksi. Hän näki kuitenkin tarpeeksi hyvin voidakseen seurata Dajia. Valkoinen hämähäkki näytti hohtavan jopa varjoissa. Yksi Dajin yhdeksästä läpikuultavasta jalasta sivalsi häntä, ja häneen sattui kuin kasvoja olisi läimäistyt. Daji oli äkäinen heidän epäonnistuttuaan liian monta kertaa. Kuinka monesti he olivatkaan jo yrittäneet? Kuinka monta vuotta oli kulunut ilman tulosta?

Valkoinen hämähäkki naputti kärsimättömästi lattiaa jalallaan, ja hän tiesi, mitä Daji yritti silmiensä välähdyksillä viestittää. *Valitse oikea tyttö*, silmät sanoivat. Dajista toinen tyttö oli raivostuttava riesa – hän oli aina tiellä ja onnistui joka kerta pilaamaan heidän suunnitelmansa kolistelevilla askelillaan tai äkillisillä liikkeillään. ”Tietenkään emme jahtaa häntä”, Daji oli sanonut. ”Se kömpelys ei onnistuisi koskaan pelastamaan keisaria. Kohteemme on se toinen tyttö.”

Niinpä he hiipivät kohti sitä toista. Tyttöä joka tuoksui koruommelten langoilta ja kudonnaisilta. Tällä työllä oli puhtaat, puolikuun muotoiset kynnet ja sileät hiukset, jotka kiilsivät lähes yhtä paljon kuin myrkky, jota tihkui heidän torahampaistaan. He hivuttautuivat pitkin lattiaa ja pois varjoista. Ryömisivät. Tarkkailivat. Ryömisivät. Huomaamattomasti he hiipivät lattian poikki ja kiipesivät pöydänjalkaa ylös. Sitten Dajin hämähäkin jalat, jotka olivat kuin valkoisen krysanteemin rosoiset

terälehdet, katosivat tytön mekon helmoihin. He olivat lähempänä kuin koskaan ennen. Lähes maalissa.

Nopeasti valkoinen hämähäkki hyppäsi hihasta tytön kädelle – jonka iho oli pehmeä ja hento kuin juuri höyrytetyn taikinanyytin pinta. Tyttö vetäisi henkeä, mutta se oli myöhäistä. Daji oli jo iskenyt neulanterävät myrkyhampaansa syvälle lihaan. *Viimein*, sen kiilusilmien välähdys tuntui viestivän. Tyttö kiljahti.

Ovi lennähti auki. Toinen tyttö, se joka haisi hevoselta ja kananhöyheniltä, ryntäsi sisään. ”Mitä tapahtui?” hän huusi. ”Xiu! Mikä hätänä?”

”Yhdeksänjalkainen hämähäkki!” tyttö sanoi lamaan-tuneena ja puristi siskon vahvoja käsivarsia. ”Hämähäkki! Se puri minua! Voi, Mulan!”



HUA MULAN

Mustan Tuulen harja piiskasi Hua Mulanin kasvoja, kun hän yllytti hevostaan yhä hurjempaan laukkaan. Hänen takanaan istuva mies oli pitkä mutta ei varmasti painanut paljoa, sillä Musta Tuuli lisäsi tempoa helposti. Mulan oli silti huolissaan. *Nopeammin*, hän ajatteli. *Meidän on kiirehdittävä.*

Hän kannusti hevosensa pellon poikki vain hänen tuntemalleen oikopolulle, ja Mustan Tuulen kavioiden nostattama tomu kohosi heidän takanaan kuin savupilvi. He laukkasivat ylös rinnettä, ja heidän alapuolellaan avautui näkymä pengerretyille riisipelloille ja viljelysmaille. Aurinko valaisi heidän molemmilla puolillaan kohoavat oraiden päät.

Mulan tiesi, että he pääsisivät perille nopeammin näin kuin tietä pitkin. Hän tiesi kuitenkin myös, että jos *Ma* tai joku muu heidän kylästään näkisi hänet, tämä pudistelisi päätään ärtyneenä. Mulan tuntui aina poikkeavan totutulta polulta.

Hän ei voinut kuitenkaan unohtaa ilmettä vanhan Ho-tädin kasvoilla. Kun Ho-täti oli nähnyt Mulanin sisikon, hänen kasvojensa uurteet olivat jähmettyneet kuin puupatsaalla, ja Mulania oli kylmännyt kauhusta. Xiu

oli kalpea kuin kuu ja kuuma kuin tuli, ja hän makasi liikkumattomana ja silmät suljettuina.

”Mulan”, Ho-täti oli sanonut, ja huoli oli kuulunut selvästi hänen äänessään. ”Siskosi tarvitsee sellaista apua, jota minä en osaa antaa. Lun perheen kylässä on käymässä parantaja. Ota hevosesi ja nouda hänet. Jos lähdet nyt, ehdit takaisin ennen pimeää. Mene heti. Nopeasti!”

Myös Mulanin vanhemmat olivat vaistonneet hädän ja hyvästelleet hänet pikaisesti. Äiti ei ollut edes rypistänyt otsaansa kuullessaan Mulanin nousemisesta ratsaille. Vain hetkeä aiemmin *Ma* oli kuitenkin torunut häntä liiasta ratsastamisesta Mustalla Tuulella. ”Sinä koettelet Kuolemattoman kärsivällisyyttä! Eivät tytöt ratsasta koko ajan”, *Ma* oli sätinyt häntä, ja Mulan oli punastunut häpeästä. ”Lisäksi olet saanut kylmää tuulta sen takia. Et pysty enää edes hengittämään nenäsi kautta.”

Ehkä tämä parantaja osaa myös avata nenäni, Mulan ajatteli, mutta hän tiesi yrittävänsä vain saada ajatuksensa pois Xiusta. Siitä miten Xiun silmät, jotka olivat olleet täynnä hätää ja pelkoa, olivat lasittuneet mitään näkemätömiksi, ja kuinka tämän kädet olivat ensin tärisseet ja sitten veltostuneet liikkumattomiksi kuin kuolevan magnoliankukan terälehdet. *Se oli pelkkä hämähäkin purema*, Mulan ajatteli. Hän oli kiusannut Xiuta satoja kertoja hämähäkeillä. Hän oli väittänyt nähneensä hämähäkkejä siskon hiuksissa tai tämän teekupissa – ja Xiu oli kiljunut kuin pelkkä ajatus hämähäkistä voisi tappaa hänet. *Hämähäkin purema ei kuitenkaan voisi... Xiu ei voisi...*

Mulan kumartui eteenpäin. ”Nopeammin, Musta Tuuli”, hän mumisi hevosensa korvaan. Lopulta he kapusivat tielle ja syöksyivät ohi riisipeltojen penkereiden. Kasvit huojuivat ilmavirrassa heidän takanaan, ja niiden kapeat

lehdet heiluivat kuin tervehtien heitä. Mulan siristi silmiään alkuillan valossa ja toivoi jo näkevänsä kotinsa.

Parantajan löytäminen oli sentään ollut helppoa. Lun kylän asukkaat olivat neuvoneet Mulanin saman tien oikeaan taloon, ja kun hän oli rynnännyt sisään, hän oli haukkonut henkeään sekä hämmästyksestä että raskuudesta. Hän oli tottunut Ho-tätiin, tämän kumaraan selkään ja laukukkaaseen ihoon, ja oli odottanut samankaltaista kuihtunutta ja vaatimattomasti pukeutunutta parantajaa. Mutta vaikka tällä parantajalla oli hopeinen parta, hän oli pukeutunut herraskaiseen, hehkuvan punaiseen kaapuun, jossa oli sinistä kirjailua. Hänen silmänsä olivat erikoiset, oudon vaaleat. Ne olivat meripihkan väriset, ja pupillit hehkuivat keskellä kuin kaksi mustaa hiiltä. Silmät näyttivät Mulanista yhtä aikaa hämmäntäviltä ja omituisen tutuilta. Parantaja oli seissyt kuin valmiina häntä odottaen, keltainen laukku jo olan yli heitettyinä.

”Minun... minun... siskoni...” Mulan oli sopertanut. ”Hämähäkki puri...”

Vastaukseksi parantaja oli tuijottanut häntä kiinteästi ja pitkään ennen kuin oli nyökännyt. ”Mennään”, mies oli sanonut.

Ja viimein he olivat melkein perillä. Mulan näki laskevan auringon kultaishessa hohteessa kylpevän *tuloun*, suuren ja pyöreän yhteisrakennuksen, jonka suojissa kylä sijaitsi. Kyläläiset olivat varmaankin seuranneet hänen tuloaan, sillä *tuloun* ovet olivat jo auki. Mulan oli kotona. Kiihtoisuus ja lämpö täyttivät hänet heidän kiirehtiessään viimeiset metrit perille.

Naapurit katsoivat ikkunoistaan ja seisoivat oviensa pielissä, ja Mulan näki huolen heidän kasvoillaan, vaik-

ka he kohottivat kätensä tervehdykseen. Iso-Wan, kylän seppä, tuli Mulania vastaan tämän kodin ovella.

”Minä vien Mustan Tuulen puolestasi”, seppä sanoi. Hän oli niin isokokoinen, että Mulan pystyi katsomaan häntä suoraan silmiin hevosen selässä istuessaan. Ja kun Mulan näki, että Iso-Wanin katse ei ollut pelkästään hätääntynyt vaan myös surullinen, hän tunsu jähmettyvänsä.

Hänen takanaan parantaja liukui alas hevosen selästä, ja tämän jalat tömähtivät maahan kuin raskaat painot. ”Onko Xiu...” Mulan ei saanut sanoja suustaan. ”Voiko hän... huonommin?”

Vastaamisen sijaan Iso-Wan otti hellästi Mustan Tuulen ohjakset Mulanin tärisevistä käsistä ja auttoi tämän hevosen selästä. ”Sinun on parasta mennä sisään”, seppä sanoi. ”Sinua odotetaan.”

Mulan katsoi ovea ja ikkunoita, jotka olivat kiinni ja teljetyt ikään kuin talo olisi autio. Mulan nielaisi. Hän oli kotona.

2

PARANTAJA

”Me tulimme!” Mulan huusi samalla kun työnsi oven auki ja astui sisään. Tukkoinen nenä vaimensi hänen ääntään, mutta huuto kuulosti silti kovalta hiljaisessa talossa. Hän räpytteli silmiään totuttaakseen ne pimeyteen ja piteli ovea auki niin, että laskevan auringon valo laskeutui lattialle kuin läpikuultava verho. ”Tässä on... öh” – Mulan tajusi, ettei hän tiennyt seuralaisensa nimeä – ”Parantaja!”

Mies seurasi häntä sisälle ja mulkaisi synkkänä vastassa olevaa näkymää, mutta jotenkin Mulan tiesi, ettei ärtymys kohdistunut heihin. Xiulle oli kasattu hätäisesti makuupaikka, jolla hän makasi hievahtamatta kuin savipatsas. Kyyneleet alkoivat polttaa Mulanin silmiä, kun hän huomasi, että seinää vasten nojasi sauva, jonka päässä roikkui kirjailtu pehmopupu. Vanha Ho-täti oli varmasti takertunut epätoivoissaan vanhaan taikauskoon ja riiputtanut Xiun vauva-ajan lempilelua tämän yllä hoidellakseen tämän harhailevaa sielua.

Mulanin vanhemmat olivat nousseet seisomaan Parantajan astuessa sisään. Heidän silmistään loisti toivo ja kiitollisuus, mutta Parantaja viittasi heidät takaisin istumaan. Hän käveli Xiun vuoteen luo, ja Ho-täti nosti

Xiun velttoa kättä puremaa esitellen. Parantajan katse synkistyi entisestään. Olisi ollut mahdotonta havaita nuo kaksi pikkuruista pistojälkeä, ellei niistä olisi tihkunut hiljalleen tahmeaa, hunajankeltaista nestettä.

”Onko täällä paljon hämähäkkejä?” Parantaja kysyi ja tunnusteli pulssia Xiun vasemmasta ranteesta, sitten oikeasta.

”Jonkin verran”, Ho-täti sanoi, ”mutta ne ovat ihan tavallisia.”

”Tai sitten eivät”, Mulanin äiti sanoi väliin. ”Ehkä niitä on enemmän kuin muualla tai ehkä meidän hämähäkeisämme on sittenkin jotain outoa. Se selittäisi, miksi Xiu on pelännyt niitä aina niin paljon.”

”Hän on pelännyt hämähäkkejä koko ikänsä”, Mulan sanoi nähdessään Parantajan kohottavan kulmiaan. Myös äidin kulmat kohosivat, ja sen Mulan tiesi johtuvan siitä, että hän ei olisi saanut avata suutaan. Nuorten, hiljaisten ja tottelevaisten tyttöjen ei ollut määrää tehdä niin. Parantaja vaikutti kuitenkin hyvin kiinnostuneelta, joten Mulan jatkoi. ”Xiu kuvitteli, että hämähäkit aina jahtasivat häntä.” Sitten Mulanin ääni värähti. ”Minä kiusasin häntä siitä.”

”Jahtasivat häntä?” Parantajan sävy oli vain hitusen kysyvä. ”Tiedätkö varmasti, että juuri hämähäkki puri häntä?”

”No, ainakin hän sanoi niin”, Mulan epäröi, ”mutta ehkä hän vain kuvitteli koska pelkäsi hämähäkkejä niin paljon. Hän nimittäin sanoi, että sillä oli yhdeksän jalkaa, enkä usko, että millään hämähäkillä –”

”Yhdeksän jalkaa?” Parantaja keskeytti, pudotti Xiun käden ja nousi ylös. Hän seiso i selkä suorana, ja oli kuin salama olisi välähtänyt hänen silmissään. ”Oliko hämähäkillä yhdeksän jalkaa?”

Mulan katsoi häntä ja nyökkäsi. ”Niin Xiu sanoi.” Jostakin kaukaa huoneeseen kantautui kytketyn koiran surumielinen ulvonta. Kun isä nilkutti epävakaaasti Parantajan luo, Mulan tajusi, kuinka tolaltaan tämä oli. Yleensä isä nimittäin salasi vanhat kivuliaat sotavamman-
sa. Mulan oli nähnyt isän ontuvan noin näkyvästi vain kerran aiemmin, kun Mulan oli pienenä tyttönä juossut vahingossa kanan perässä katolle. Hän muisti isän horjuvat ja epävakaaat askeleet, kun tämä juoksi häntä kohti peläten niin kovin, että Mulan putoaisi ja kuolisi.

”Sanokaahan”, isä aloitti. ”Tämä ei taida olla aivan tavallinen hämähäkin purema, vai kuinka?”

Parantaja epäröi. ”Ei”, hän lopulta sanoi. Hän otti jotakin laukustaan ja kääntyi Mulanin puoleen. ”Laita nämä kuumaan veteen”, hän sanoi pientä pakettia ojentaen.

Mulan vei paketin keittiöön, ja koska hän epäili Parantajan antaneen hänelle tämän tehtävän voidakseen puhua aikuisille rauhassa, hän jätti oven auki. Paketista löytyi pieni kimppu kuivattuja harmaanvihreitä yrttejä. Ne olivat niin hauraita, että Mulan pelkäsi niiden murenevan ennen kuin hän saisi veden lämmitettyä.

Hän vahti vesipannua mutta ei voinut olla vilkuilematta jatkuvasti olkansa yli. Hän kuuli, miten vanhemmat kertoivat Xiun kirkaisusta, kuinka tämä oli tarttunut heihin ja huutanut hämähäkistä ja kuinka hän sitten äkkiä oli nuukahtanut Mulanin syliin. Parantaja vastaili hiljaa mumisten, ja kun Mulan asetti hauraat yrtit varovasti kulhoon, hän pinnisteli erottaakseen sanoja. *Myrkky... pääsee tärkeisiin sisäelimiin... tuhoaa hänen chinsä... kuolema.*

Mulanista tuntui kuin jääkylmä tuuli olisi puhaltanut hänen sisällään. Pannu alkoi sihistä hiljaa veden kiehu-

sa, ja sitten ohut höyryvana kiemurteli käärmeenä sen nokasta. Hitaasti Mulan kaatoi veden kulhoon.

Oli kuin yrtit olisivat muuttuneet savuksi, sillä saman tien kun vesi kosketti niitä, kulhosta näytti nousevan samanlainen tomupilvi kuin lakaistusta tuhkasta. Mulan tarttui kulhoon kaksin käsin ja toivoi, ettei ollut vahingossa tehnyt jotakin väärin. Usva tiheni, kiemursi hänen kasvoilleen ja kietoutui hänen ympärilleen. Se muuttui raskaaksi sumuverhoksi, joka peitti näkyvistä kaiken ja vaimensi ympäristön äänet. Äkkiä oli hiirenhiljaista, eikä Mulan nähnyt ympärillään muuta kuin valkeaa. Hänen ympäristönsä oli kadonnut.

3

KIVETTYNYT KYLÄ

Mulan ravisti päätään tarmokkaasti hiukset usvassa heilahtaen. Hän laski kulhon sokkona alas ja toivoi, että pöytä oli yhä siinä hänen edessään. Kun hän päästi kulhosta irti, sumu alkoi hälvetä. Hän hieroi silmiään ja sai vähitellen näkyviinsä tutun pannun ja lieden.

Kun hän kääntyi ympäri, hänen oli kuitenkin pakko hieraista silmiään uudelleen. Oli kuin hänen ympäristönsä olisi muuttunut paikallaan pysyväksi maalaukseksi. Avoinna olevan oven raosta näkyi Parantajan selkä ja vanhempien kasvot kääntyneinä ylöspäin häntä kohti. Heidän suunsa olivat kuitenkin auki kuin heidät olisi vaiennettu kesken lauseen, ja aneluun kohotetut kädet olivat jähmettyneet ilmaan. Ho-täti seiso i paikallaan sängyn vieressä ja puristi yhä punaista nauhaa kädessään odottaen toiveikkaana, että saisi sidottua Xiun sielun takaisin tämän kehoon. Näytti kuin kaikki olisi peittynyt pehmeän hopeaiseen valoon; jopa Parantajan tulipunainen kaapu, joka oli hohtanut niin kovin, oli nyt väriykseltään himmeämpi, kuin jäätyneen orapihlajan marja.

Mitä oli tapahtunut? Miksi kaikki oli kivettynyt paikoilleen? Mulan hiipi hiljaa lähemmäs – hän ei halunnut häiritä äkkiä vaienneen maailman hiljaisuutta. Hänestä

alkoi tuntua, että hän oli jotenkin sujahtanut keskelle kuun valaisemaa unimaisemaa, jossa kaikki häntä lukuun ottamatta nukkuivat.

Sitten kuitenkin, aivan varoittamatta, Parantaja liikahti. Hänen keskustelun tuoksinassa kohonneet kätensä lasivat, ja nopealla liikkeellä hän käännähti pois päin Mulanista ja tämän vanhemmista kaapu takanaan hulmahtaen. Parantajan saappaiden ääni kaikui hiljaisuudessa, kun hän marssi ulos ovesta.

Mulan tuijotti suu auki ja hiipi sitten Parantajan perään. Hän astui ulos mutta seisahtui saman tien. Hänen suunsa aukesi entistä suuremmaksi, kun hän katseli tyypertyneenä ympärilleen. Hänen vanhempansa eivät olleet ainoat paikalleen kivettyneet. Kaikki kyläläiset näyttivät muuttuneen patsaiksi. Iso-Wan oli tarttunut koiraa niskavilloista, ja koiran ammollaan oleva suu paljasti sen havainneen juuri vieraan eläimen jossain ulkona. Kesken pelin jähmettyneet pojat seisoivat yhdellä jalalla – ja pallo lepäsi mahdottoman näköisesti yhden lapsen varpaan päällä. Heidän yläpuolellaan olevalla parvekkeella nainen kurotti alas, ja pudonnut vaate hänen vastapestystä pyykistään leijaili juuri hänen ojennetun kätensä ulottumattomissa. Jopa kanat olivat nukahtaneet kesken keinuvan käyntinsä.

Hopeinen usva verhosi kaikkea kuin sokerikuorrute, joka piteli maailmaa paikoillaan. Mulanin pää pyöri hitaasti, kun hän jatkoi töllistelyään. Kaikki ympärillä oli tuttua, ja toisaalta taas ei. Sillä kaikki muut näyttivät kiinnitetyiltä oikeaan aikaan ja paikkaan, kun taas hän harhaili yksin tässä unessa. Jossa ei ollut ääntä eikä liikettä... lukuun ottamatta Parantajan punaisen kaavun lepatusta, kun hän pujotteli ohi kivettyneiden kyläläisten ja ulos *tuloun* ovesta.

4

JÄNIS

Mulan harppoi paikalleen jähmettyneiden kyläläisten välissä ja jahtasi Parantajan punaisena lepattavaa viittaa kuin yrittäisi pyydystää perhosta. Verenpunainen silkki heilahti pois näkyviltä *tuloun* avoimesta uloskäynnistä, ja Mulan ryntäsi perään kompastuen oviaukolla. Hän räpytteli käsivarsiaan kiivaasti ja kaatui sitten vatsalleen maahan.

Kun Mulan haukkoi henkeään hiekassa, hän huomasi, että kylän ulkopuolella maailma kuulosti olevan ennallaan. *Tuloun* sisällä jopa hänen juoksuaskeleensa olivat tömähdelleet selvästi vameampina. Täällä tuulen lempeä suhina ja illanhämyssä livertävien lintujen äänet kantautuivat normaalisti hänen korviinsa. Kun hän nosti päätään, hän näki, että kaikki oli yhä hopeisen valon sävyttämää, mutta toisin kuin hänen kylässään, kaikki oli liikkeessä ja elossa. Ruoho ja puut huojuivat tuulessa, ja linnut loivat lennellen mustia siluetteja vasten meripihkan värisiä pilviä.

Mulan näki Parantajan yhä. Tämä oli kaukana hänen edellään ja kääntynyt kylään johtavalta polulta valon hopeoimaan ruohikkoon kohti metsää. Verenpunainen kaapu valui hänen selästään kuin kaatunut viini, ja jokai-

sella häntä Mulanista kauemmas vievällä askeleella hän näytti kutistuvan. Mulan siristi silmiään. Ei, Parantaja ei *näyttänyt* kutistuvan – hän oikeasti kutistui.

Parantaja oli ollut pitkä ja hoikka, mutta nyt näytti siltä kuin taivas olisi laskenut näkymättömän painon hänen päälleen, mikä teki hänet lyhyemmäksi ja vantterammaksi. Lisäksi hänen hopeanharmaat hiuksensa lyhenivät. Ne levisivät hänen niskaansa pitkin kuin turkki. Hänen vaatteensa muokkautuivat hänen kokonsa mukaisiksi, ja kun hän vaikutti olevan jo melkein kananmunanmuotoinen, kaksi terävää kohoumaa nousi hänen päästään. Ne olivat pitkät ja valkoiset, kuin kaksi kurjen sulkaa. Olivatko ne korvat? Kyllä ne olivat! *Tämä on mahdotonta*, Mulan ajatteli. *Tämän on pakko olla mielikuvitustani*.

Edelleen hänen silmänsä kuitenkin näkivät hullutuksia. Parantaja nimittäin kutistui edelleen! Nyt hän oli koiran kokoinen. Mulan tuijotti suu auki ja yhä maassa kontallaan. Aurinko taisteli vielä pimeyttä vastaan ja hohti keltaista valoaan metsäisten vuorten takaa. Nuo viimeiset kultaiset säteet osuivat Parantajan uusiin pystykorviin, mutta pitkä heinikko peitti jo suurimman osan hänen pienenevästä, pyöreästä hahmostaan. Äkkiä Parantaja pysähtyi ja ravisteli itseään. Vaatteet putosivat hänen yltään kuin avautuvan pioninkukan terälehdet, ja hetken aikaa hän näytti pehmeältä ja hopeiselta turkispallolta, joka hohti auringonlaskun sävyjä. Sitten hän kuitenkin suoristi itsensä nopealla liikkeellä ja nosti pitkät korvansa pystyyn, ja Mulanin silmät avautuivat yhtä ammolleen kuin hänen suunsa. Sillä vasten oranssin ja vaaleanpunaisen juovittamaa taivasta Parantajan hahmon siluettista ei voinut erehtyä. Hän oli muuttunut jänikseksi.

TARINA SIITÄ, KUINKA LEGENDAARINEN KIINALAINEN NAISSOTURI LÖYTÄÄ VOIMANSA.

Mulan rakastaa perhettään yli kaiken, vaikka kukaan ei oikein ymmärrä häntä. Miksi tyttö on niin kömpelö, ja miksi hän mieluummin ratsastaa Musta Tuuli -hevosellaan kuin kutoo? Erilaisuudesta on kuitenkin hyötyä, kun myrkkyhämähäkki puree siskoa ja Mulan päättää lähteä tarunhoitoisen Jadejäniksen mukaan etsimään parannuskeinoja. Matkan aikana he käyvät ihmeellisissä paikoissa ja tapaavat myyttisiä Kuolemattomia sekä uskomattomia esteitä.

Tehtävä muuttuu entistä vaarallisemmaksi, kun Mulan kuulee ennustuksesta, jonka mukaan joku Huan perheestä pelastaisi eräänä päivänä keisarin, ja saa tietää vastustajista, jotka ovat valmiita tekemään kaikkensa estääkseen ennustuksen toteutumisen... Kohdatessaan mahtavan vihollisen Mulan löytää viimein voimansa ja soturin sisältään.



www.tammi.fi

N84.2

ISBN 978-952-04-1560-0